

Publicerad 2008-04-28 23:37 av Emil.

vi är stormen

de sa att vi skulle slita sönder oss
och de visar sig att de hade rätt
för jag har aldrig sätt dig så svag
och ha så lite luft kvar i lungorna

jag såg aldrig hur vattnet steg
bonden fångar drottningen

vita skyltar, hustak och skrik
är vad stormens stank ger

du kommer aldrig få nog
se nu hur bonden fångar drottningen
jag kan inte skaka dig, men jag kan fånga dig

tom skinnpåse, du är mitt minsta intresse
och nu svämmar floden över muren

nu ser jag att för mycket inte duger
nej, de här har pågått för länge

fick du nog?

mitt söta barn, den där kärleken är förlorad
så förlorad.

skär igenom vattnet med ett solur
nära mig, vi är stormen
så gå ombord på skeppet

nu är de dags att glömma allt.

för de här känns som en halv miljon år
och jag vet att du delar mina känslor

de lilla hålet i dammen gjorde du till en översvämning
ditt fel, gör något åt det
för du kommer aldrig se stjärnorna
nej, aldrig.

de sa att vi skulle slita sönder oss
och de visar sig att de hade rätt

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Emil. med [Poeter.se](https://poeter.se) id #22464 innehar upphovsrätten